

**Boeing/ Stearman
PT-13/N2S-2/N2S-5 Kaydet**

На початку 1930-х років невелика авіабудівельна фірма Stearman Aircraft Company запропонувала власну розробку для конкурсу, оголошеного Авіаційним Корпусом Армії США на побудову літака первинного навчання пілотів. Це був біплан класичної конструкції, котрий концептуально мало чим вирізнявся з-поміж багатьох інших двомісних машин тієї епохи. Після всебічних випробувань Авіаційний Корпус визнав розробку Stearman Aircraft найоптимальнішою серед усіх інших, запропонованих до тендеру і вже в 1936 році перші літаки, що отримали назву PT-13 (Primary Trainer, type 13) надійшли до армії США. Більше того, літаком зацікавилися і військові флоту США, котрі теж потребували літак первинного навчання. В 1939 році Stearman Aircraft набула статусу підрозділу відомої авіабудівельної корпорації Boeing з окремим виробництвом у місті Уічїто, штат Канзас.

Друга Світова війна стала переломним фактором у долі PT-13 - Армія та флот потребували тисячі і тисячі нових пілотів, і, відповідно, для їх первинного вишколу були потрібні прості літаки у значних кількостях. Корпорація Boeing отримувала все нові і нові замовлення на навчальний біплан, сумарна кількість замовлених літаків вже перевищувала декілька тисяч, окрім того, інтерес до машини виявляла також і Канада, котра, як країна-домініон Британської Корони відправляла пілотів до Метрополії у значних кількостях.

В 1941 році відбулася модернізація літака, котра, в першу чергу стосувалася модернізації силової інсталляції, цього разу на ту ж саму конструкцію планеру встановили двигун Continental R-670-5 потужністю 220 к.с. Ця модифікація отримала назву PT-17. Не зважаючи на появу більш нової машини, виробництво PT-13 тривало і надалі. Загалом було збудовано біля 700 одиниць PT-13 різних модифікацій а також його версії для авіації флоту у модифікаціях N2S-2 та N2S-5, котрих було збудовано майже півтори тисячі одиниць. Останній з цих літаків зійшов із конвеєру у 1944 році, коли потужності фірми Boeing на заводі у місті Уічїто вже повністю були переорієнтовані на виробництво важкого бомбардувальника B-29 Superfortress.

Після закінчення війни PT-13 так само як і PT-17 у великих кількостях було продано до третій країн а також численним приватним власникам. Незначна кількість літаків була перероблена на сільськогосподарські потреби як розпилювачі хімікалій проти шкідників на фермерських плантаціях, проте багатьом поціновувачам авіації навіть в наші дні цей літак знайомий як учасник численних пілотажних груп.

**Boeing/ Stearman
PT-13/N2S-2/N2S-5 Kaydet**

In the early 1930s, a small aircraft manufacturer, the Stearman Aircraft Corporation, proposed its own design for a competition announced by the US Army Air Corps to build a pilot training aircraft. It was a biplane of classic construction, which conceptually differed little from many other two-seaters of that era.

After extensive testing, the Aviation Corps recognized the Stearman design as the best in comparison with the other tenders, and as early as 1936, the first aircraft, designated PT-13 (Primary Trainer, type 13) was delivered to the US Army. Furthermore, the aircraft attracted interest elsewhere in the military, since the US Navy also needed a primary training aircraft. In 1939, Stearman Aircraft acquired the status of a division of the well-known Boeing company with a separate production facility in Wichita, Kansas.

The Second World War became a turning point in the story of the PT-13. Thousands and thousands of new pilots were needed by the Army and Navy, and consequently large quantities of this simple aircraft were needed for their initial training. The Boeing Corporation received more and more orders for the training biplane, of which the total number of aircraft ordered had already exceeded several thousand, and Canada was also interested in the airplane; as a British Crown dominion, it was sending pilots to Britain and its territories in large numbers.

In 1941, the aircraft was modernized, which primarily concerned the modernization of the power plant, this time on the same design of the glider installed a Continental R-670-5 engine with a capacity of 220 hp. This modification is called RT-17. Despite the advent of a newer machine, production of the PT-13 continued. In total, about 700 PT-13 units of various modifications were built, as well as its versions for naval aviation in modifications N2S-2 and N2S-5, of which almost one and a half thousand units were built. The last of these aircraft came off the assembly line in 1944, when Boeing's facilities at the Wichita plant were completely reoriented to the production of the B-29 Superfortress heavy bomber.

After the war, the RT-13 as well as the PT-17 were sold in large quantities to third countries as well as to numerous private owners. A small number of aircraft have been converted to agricultural use as sprayers of chemicals against pests on farm plantations, but many aviation connoisseurs even today are familiar with this aircraft as a member of numerous aerobatic groups.

Boeing / Stearman PT-13 / N2S-2 / N2S-5 Kaydet

In den frühen 1930er Jahren brachte ein kleiner Flugzeughersteller, die Stearman Aircraft Corporation, einen eigenen Entwurf für einen vom US Army Air Corps angekündigten Wettbewerb zum Bau eines Schulungsflugzeugs ein. Es war ein Doppeldecker klassischer Bauart, der sich vom Konzept her kaum von den vielen anderen Zweisitzern jener Zeit unterschied.

Nach umfangreichen Tests kürte das Aviation Corps den Stearman-Entwurf zum Sieger und schon 1936 wurde das erste Flugzeug mit der Bezeichnung PT-13 (Primary Trainer, Typ 13) an die US-Armee geliefert. Darüber hinaus weckte das Flugzeug Interesse bei anderen Teilstreitkräften, da die US-Marine ebenfalls ein Trainingsflugzeug für angehende Piloten benötigte. Im Jahr 1939 wurde die Firma Stearman Aircraft eine Tochterabteilung des bekannten Boeing-Konzerns mit einer eigenen Produktionsstätte in Wichita, Kansas.

Der Zweite Weltkrieg wurde zu dem Wendepunkt in der Geschichte der PT-13. Armee und Marine benötigten Abertausende neuer Piloten und entsprechend benötigte man große Mengen dieses einfachen Flugzeugs für deren Grundausbildung. Die Boeing Corporation erhielt immer mehr Aufträge für den Schulungsdoppeldecker, von dem die Gesamtzahl der bestellten Flugzeuge bereits mehrere Tausend überschritten hatte. Außerdem interessierte sich Kanada ebenfalls für das Flugzeug. Als britische Kronherrschaft schickte Kanada eine große Anzahl von Piloten nach Großbritannien und dessen Territorien.

Im Jahr 1941 wurde das Flugzeug überarbeitet, hauptsächlich im Hinblick auf die Anpassung der Flugzeugzelle für den Einbau des 220 PS starken Continental R-670-5-Triebwerks. Diese Version erhielt die Bezeichnung PT-17. Trotz der Vorstellung des neueren Modells lief die Produktion der PT-13 weiter. So wurden insgesamt etwa 700 PT-13 mit verschiedenen Modifikationen sowie die Versionen der Marineflieger, die N2S-2 und die N2S-5, gebaut, von denen fast eineinhalbtausend Stück gefertigt wurden. Das letzten dieser Maschinen liefen 1944 vom Band, als Boeings Produktionsanlagen im Werk Wichita vollständig auf die Produktion des schweren Bombers B-29 "Superfortress" umgestellt wurden.

Nach dem Ende des Krieges wurden die PT-13 und auch die PT-17 in großer Zahl an Drittländer sowie an zahlreiche private Eigentümer verkauft. Eine kleine Anzahl dieser Maschinen wurde für die landwirtschaftliche Nutzung in der Landwirtschaft zum Versprühen von Chemikalien gegen Schädlinge auf Nutzpflanzen umgebaut. Auch ist Luftfahrternern heutzutage dieser Typ im Rahmen der Vorführungen von Kunstflugteams wohlbekannt.

Технічні характеристики

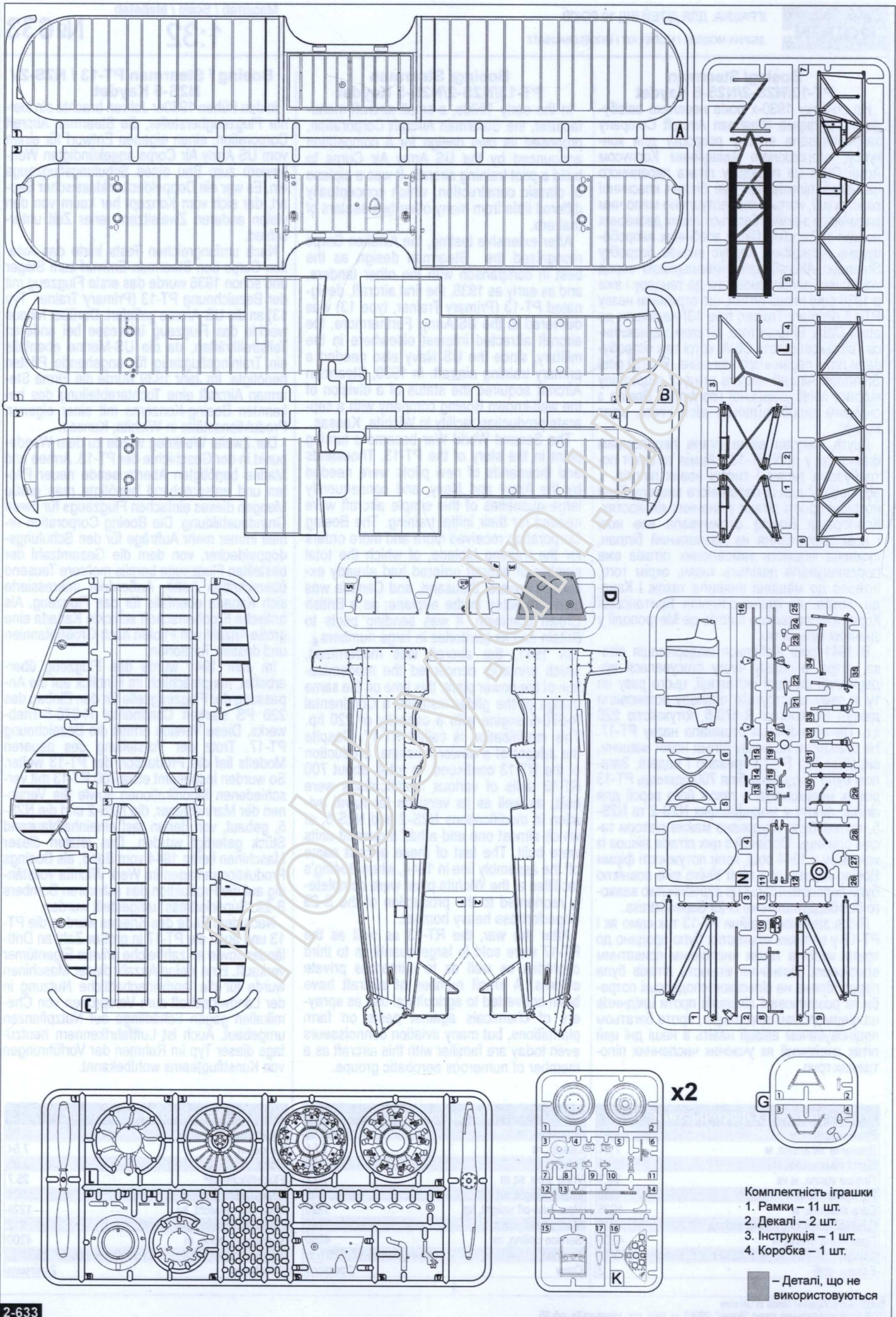
Розмах крила, м	9,80
Довжина загальна, м	7,54
Висота загальна, м	2,95
Площа крила, м кв	25,7
Вага власна, кг	905
Вага зльотна, кг	1225
Швидкість максимальна, км/год	212
Практична стеля, м	4200
Двигун	1 x 330 к.с. Lycoming R-680-17
Екіпаж, осіб	2

Performances

Wingspan, m	9.80
Length, m	7.54
Height, m	2.95
Wing area, sq.m.	25.7
Empty weight, kg	905
Max. take-off weight, kg	1225
Max. speed, km/h	212
Service ceiling, m	4200
Engine	Lycoming R-680-17, 330 h.p.
Crew	2 persons

Technische Charakteristik

Spannweite, m	9.80
Länge, m	7.54
Höhe, m	2.95
Flügelfläche, m ²	25.7
Leergewicht, kg	905
Max. Startgewicht, kg	1225
Höchstgeschwindigkeit, km/h	212
Dienstgipfelhöhe, m	4200
Triebwerk	Lycoming R-680-17, 330 h.p.
Besatzung	2 persons

- Комплектність іграшки**
1. Рамки – 11 шт.
 2. Декалі – 2 шт.
 3. Інструкція – 1 шт.
 4. Коробка – 1 шт.

■ – Деталі, що не використовуються

Інструкція
УВАГА - Прочитати обов'язково!

Перед початком роботи уважно вивчіть інструкцію для складання моделі. Деталі з рамок вирізати за допомогою гострого ножа або гострозубців. Номери деталей позначені цифрами: 1, 2, 3... Рамки, в яких знаходяться деталі, позначені великими латинськими літерами: А, В, С... Для деталей, які необхідно фарбувати перед складанням, вказано колір фарби: А, В, С... З'єднувати деталі за допомогою клею Plastic CEMENT 3991, 3992, 3999 або FIX 44601, 44602, 44607.

Вказівка для наклеювання декалей: вирізати з аркуша потрібні декалі (на схемі номери декалей вказано цифрами у квадратах); покласти їх у посуд з чистою водою приблизно на 1/2 хвилини; накласти декалі на модель, а потім зсунути з аркуша. Для кращого прилипання притиснути їх чистою тканиною.

Instructions
ATTENTION - Useful advice!

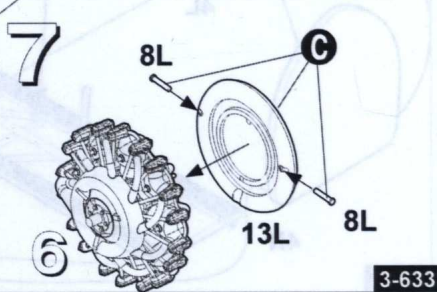
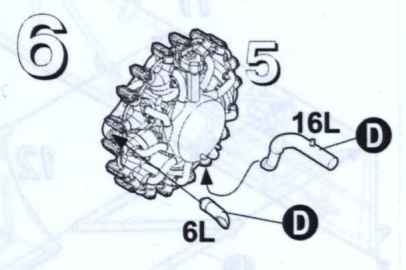
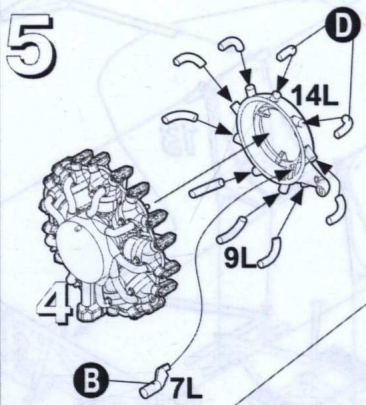
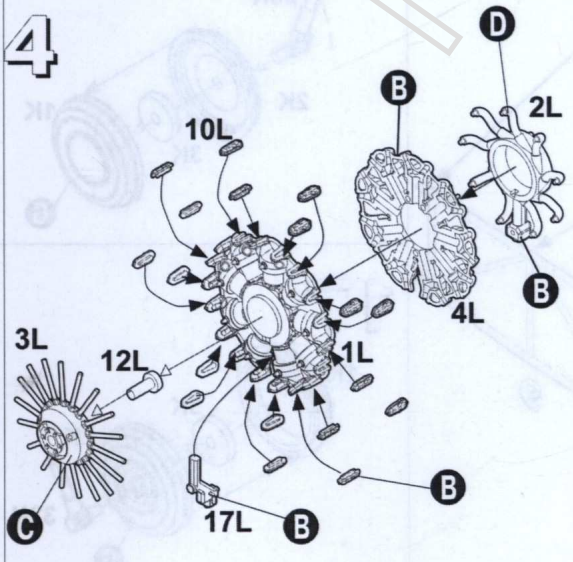
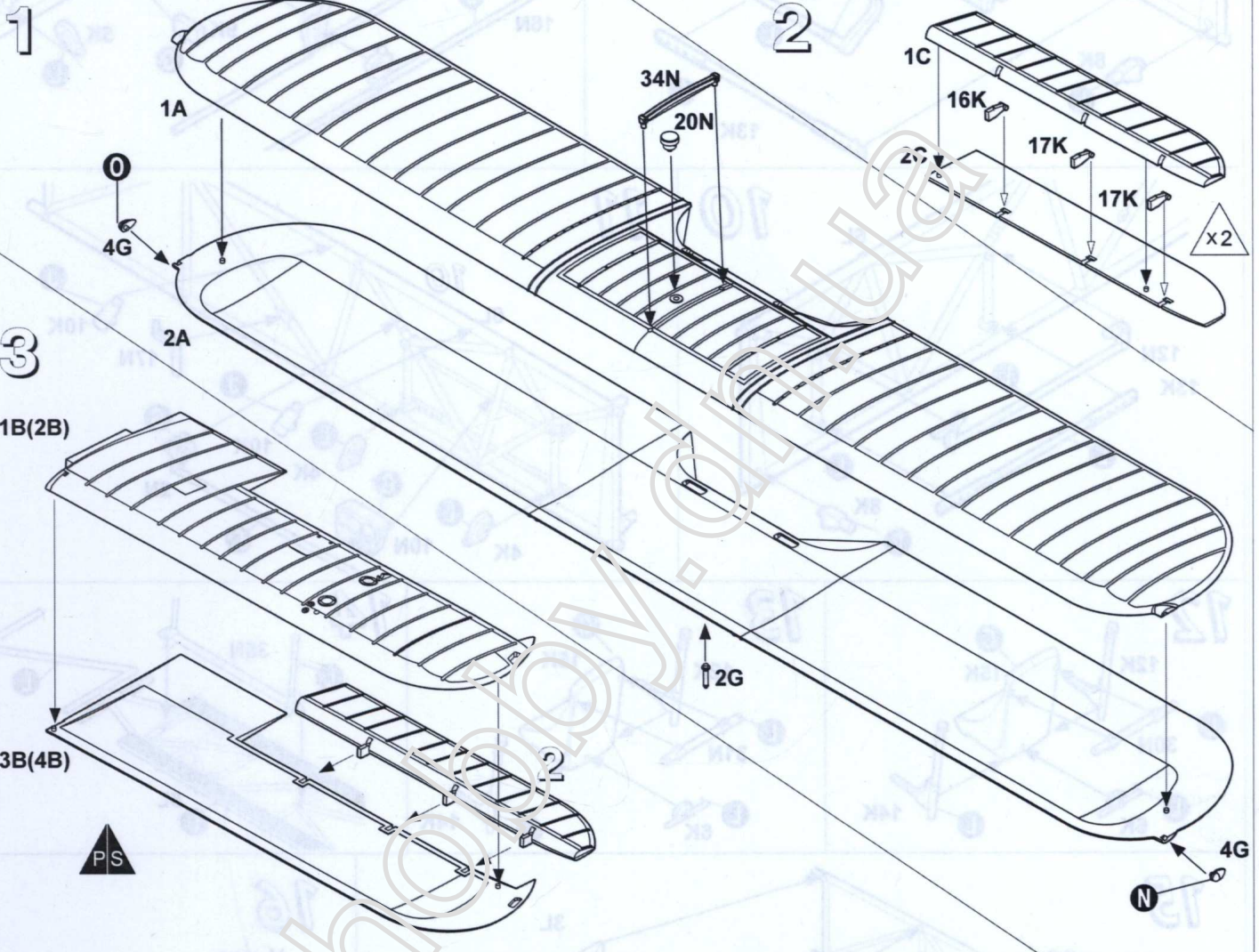
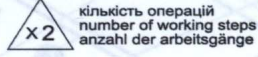
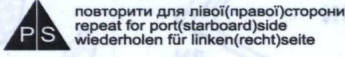
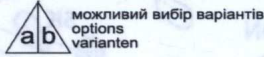
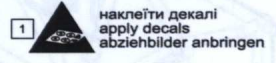
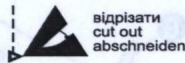
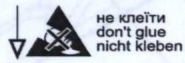
Read the instructions carefully prior to assembly. Remove parts from frame with a sharp knife or a pair of scissors and trim away excess plastic. Do not pull off parts. Numbers of parts are marked figures: 1, 2, 3... Frames, in which the part is situated, are marked by capital letters: A, B, C... For parts, which should be painted before mounting, are given colors of paint: A, B, C... Use plastic cement ONLY.

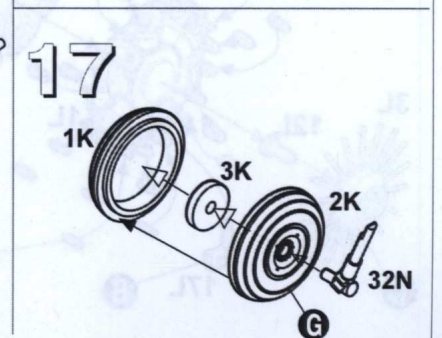
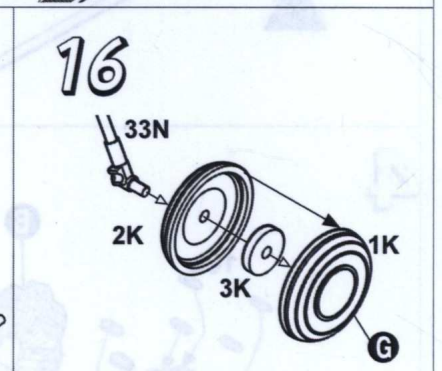
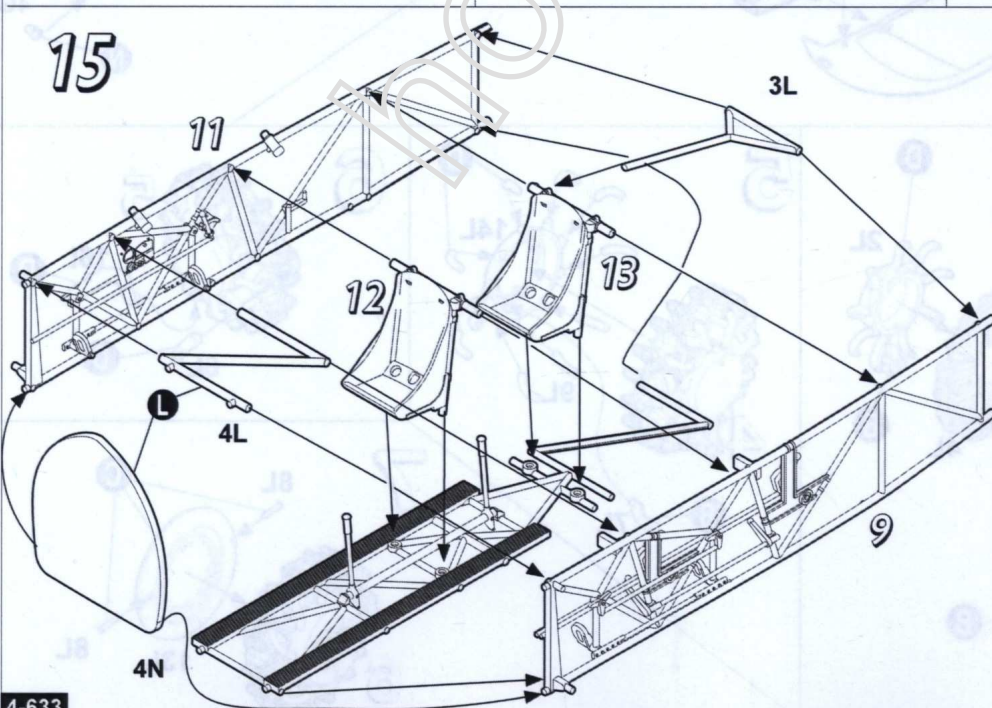
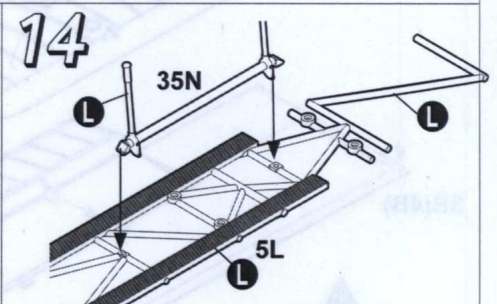
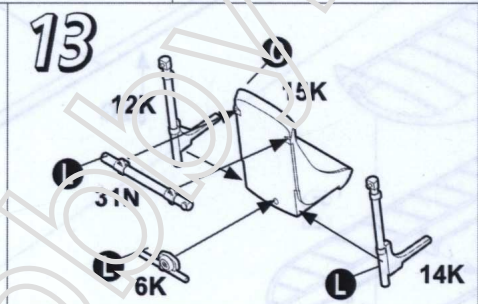
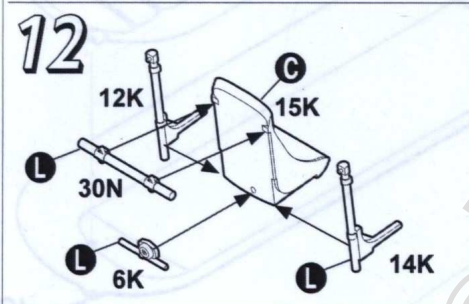
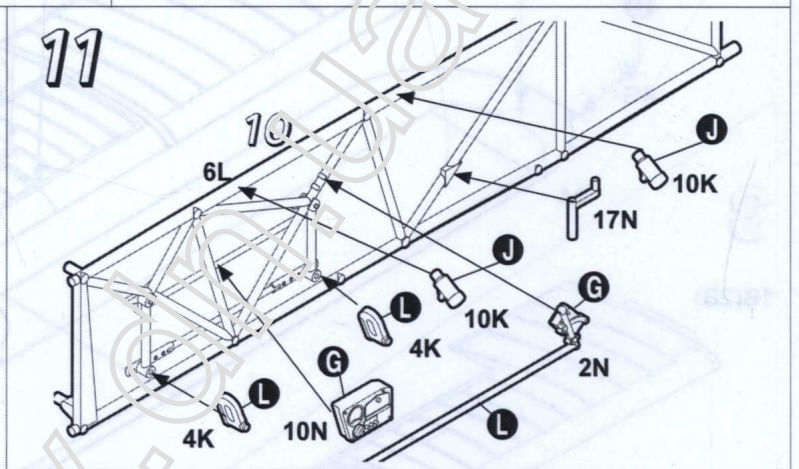
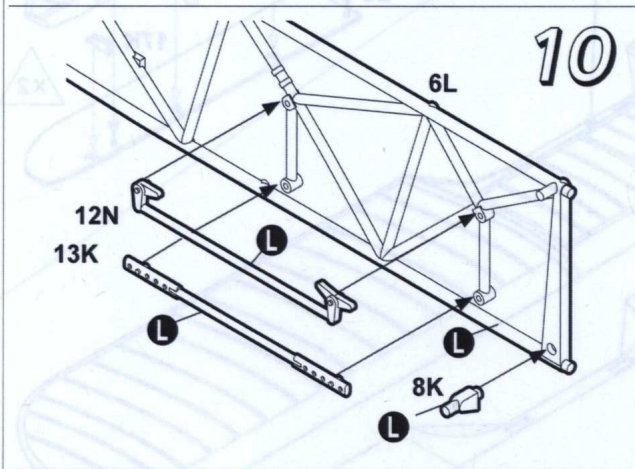
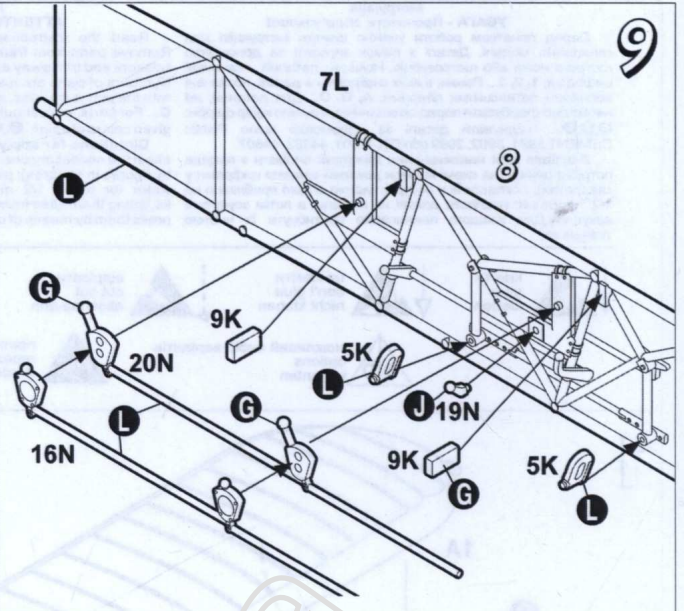
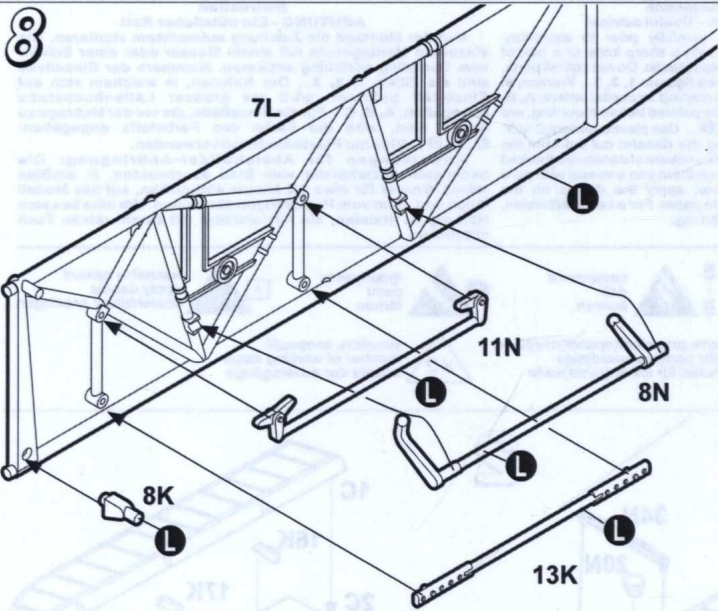
Directions for applying the decals: cut out from the sheet the necessary decals (numbers of decals are marked by figures in squares); plunge them into a vessel with pure water for about 1/2 minute; apply the decals on the kit, letting them slide from the paper. For a better adhesion, press them by means of clean rag.

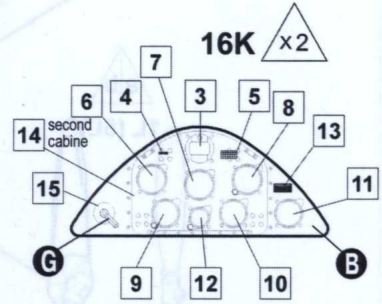
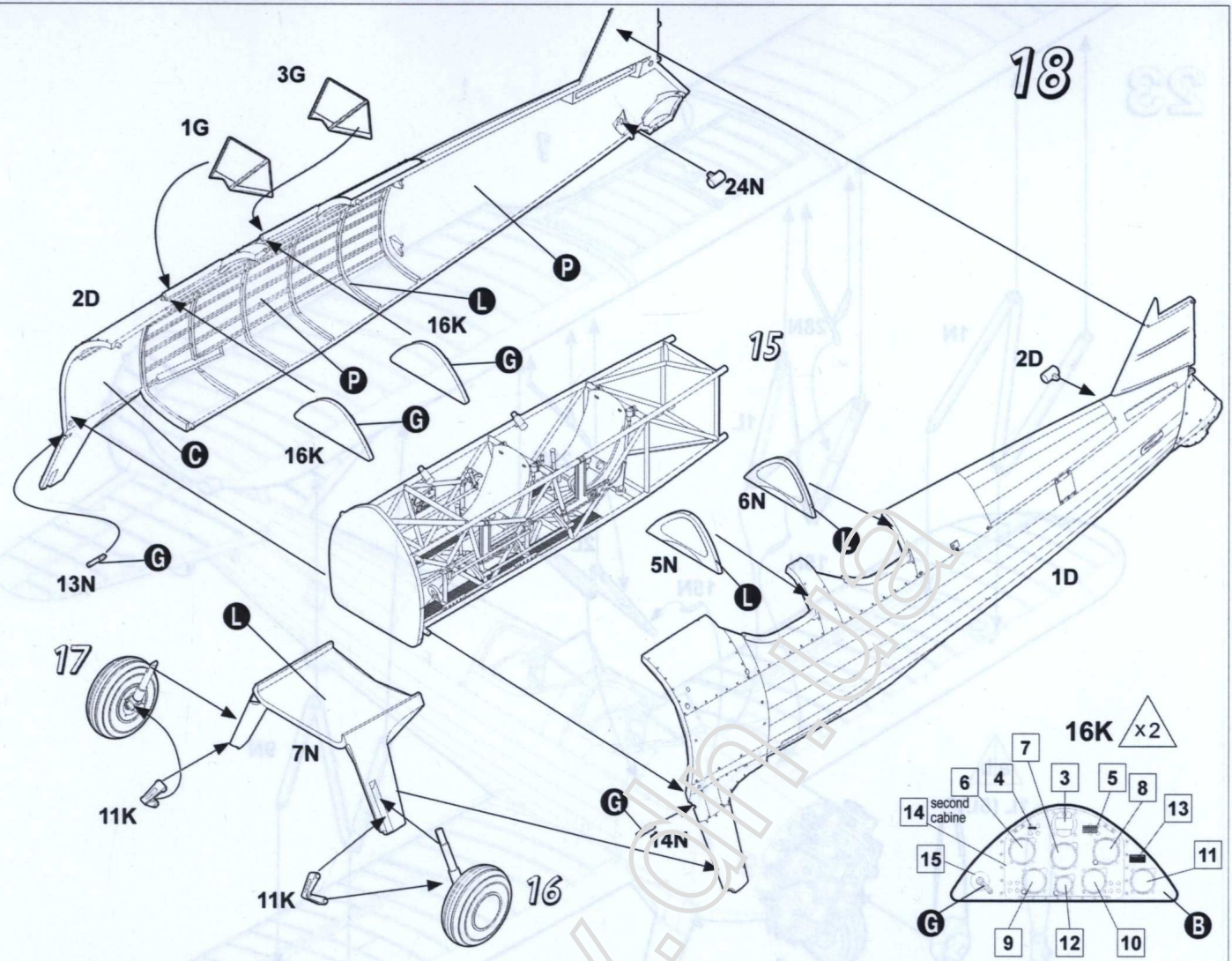
Instruction
ACHTUNG - Ein nützlicher Rat!

Von der Montage die Zeichnung aufmerksam studieren. Die einzelnen Montageteile mit einem Messer oder einer Schere vom Spritzling sorgfältig entfernen. Nummern der Einzelteile sind als Ziffer: 1, 2, 3... Der Rahmen, in welchem sich der Einzelteil befindet, wird als grosser Latienbuchstabe angegeben: A, B, C... Für die Einzelteile, die vor der Montage zu färben sind, wird die Farbe des Farbstoffs angegeben: A, B, C... Bitte nur Plastikklebstoff verwenden.

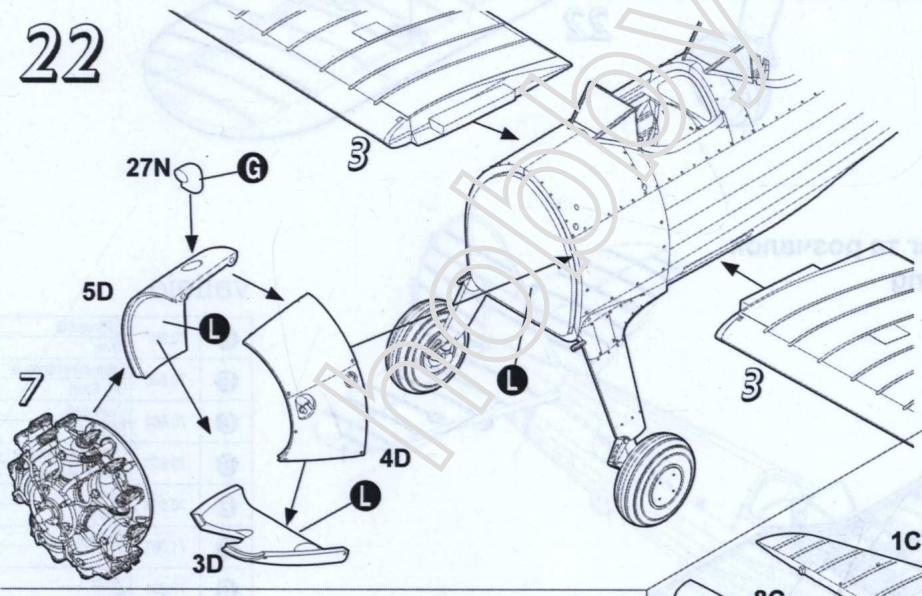
Anweisungen für Abziehbilder-Anbringung: Die benötigten Abziehbilder vom Blatt abschneiden, in ein Glas reines Wasser für etwa 1/2 Minute eintauchen, auf das Modell legen und dann vom Papierbogen abnehmen. Um eine bessere Haftung zu erzielen, die Abziehbilder mit einem reinen Tuch andrücken.

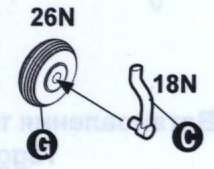

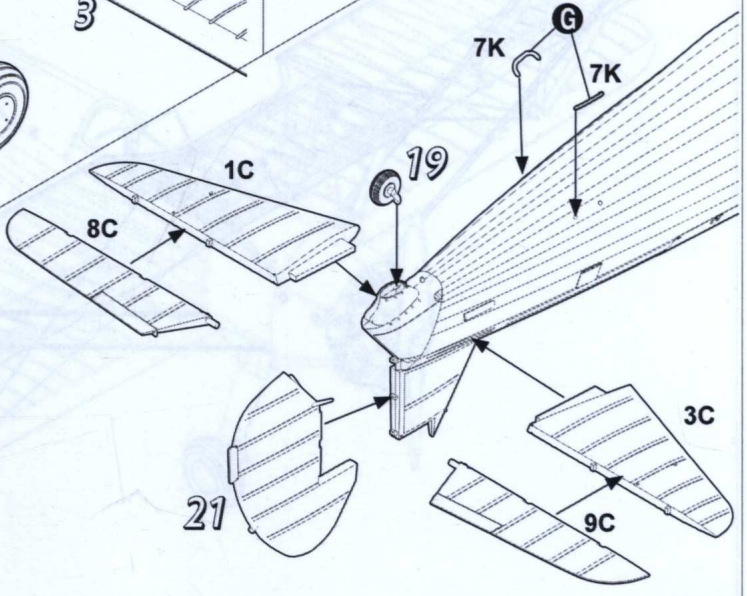
22

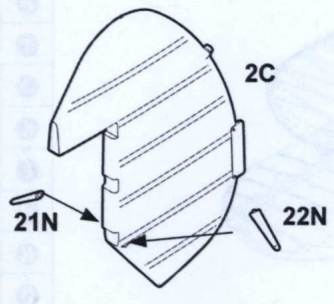
19

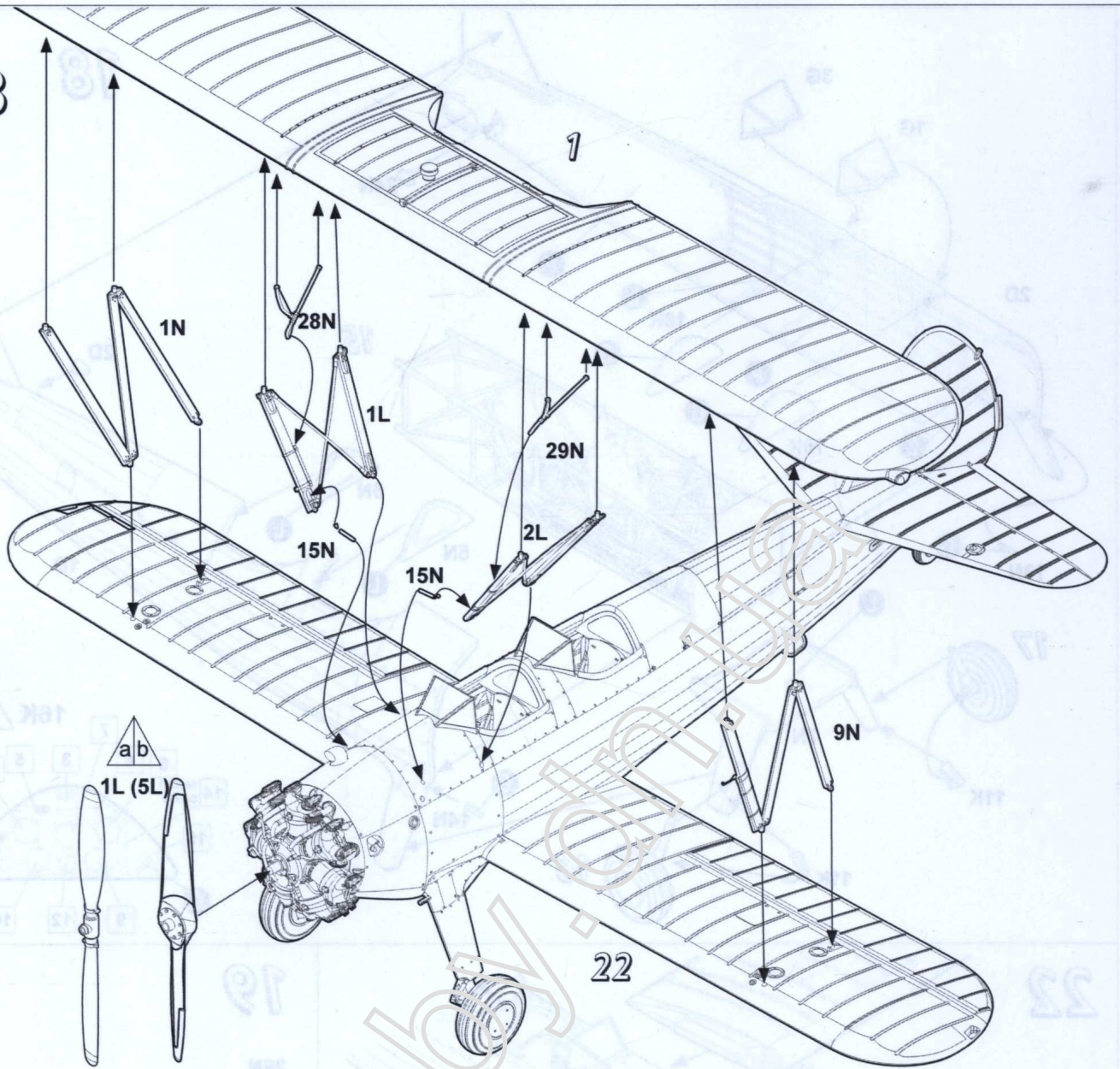
20

21

23

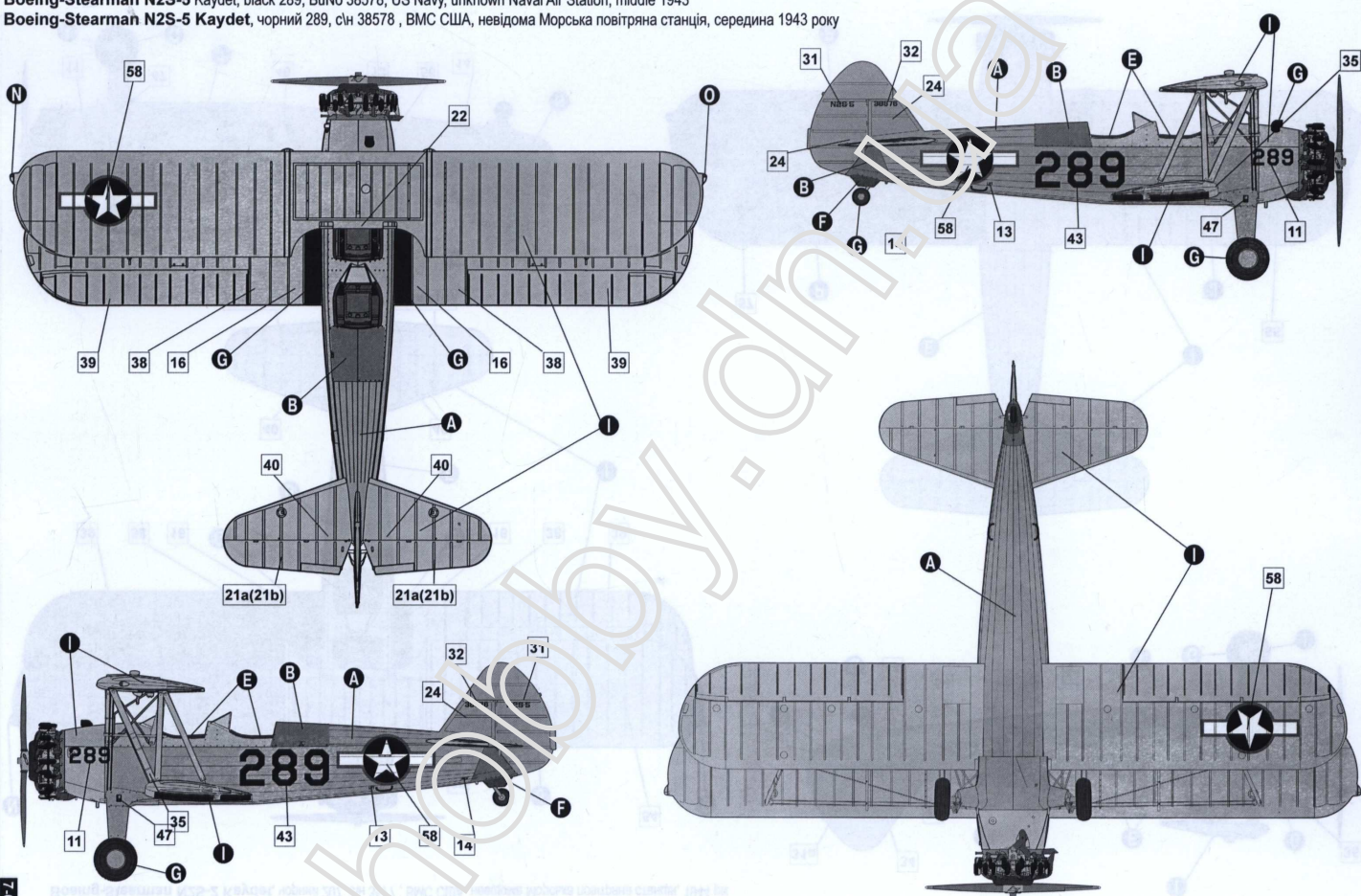
Встановлення тяг та розчалок
Rigging

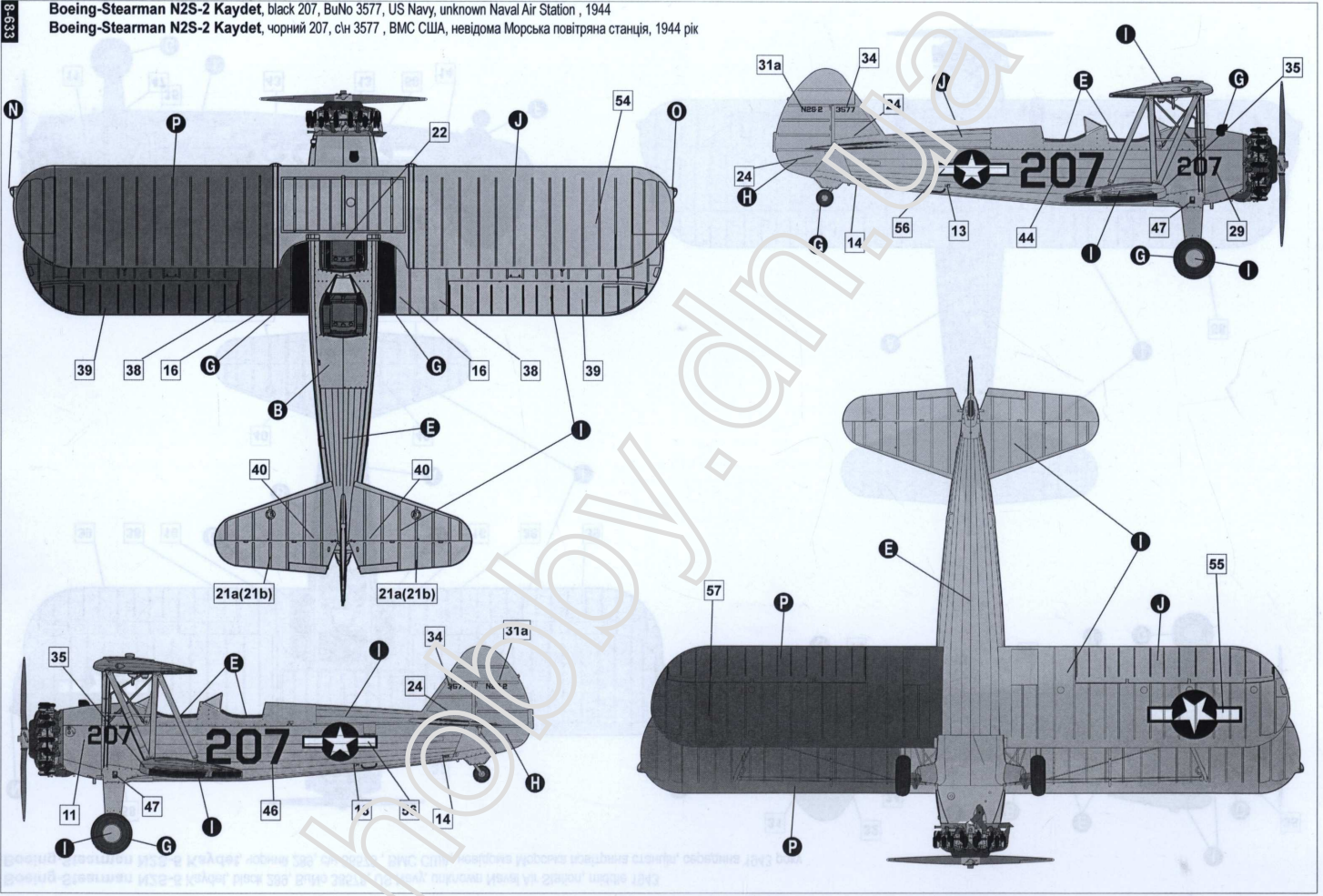
vallejo

A	70.997	Сріблястий Silver
B	70.865	Брудний сталевий Oily Steel
C	70.864	Сталевий Steel
D	70.863	Обпалений метал Gunmetal Grey
E	70.818	Шкіра Leather
F	71.067	Іржавий Rust
G	70.861	Чорний Black
H	70.841	Синій Blue
I	70.915	Яскравий жовтий Deep Yellow
J	70.908	Червоний Carmine Red
K	71.077	Дерево Wood
L	71.137	Інтер'єрний зелений Zinc Chromate Green
M	70.905	Сірий Blue Grey Pale
N	70.934	Прозорий червоний Clear Red
O	70.936	Прозорий зелений Clear Green
P	70.828	Світло-червоно-коричневий Light Red Brown

Boeing-Stearman N2S-5 Kaydet, black 289, BuNo 38578, US Navy, unknown Naval Air Station, middle 1943
Boeing-Stearman N2S-5 Kaydet, чорний 289, с/н 38578, ВМС США, невідома Морська повітряна станція, середина 1943 року

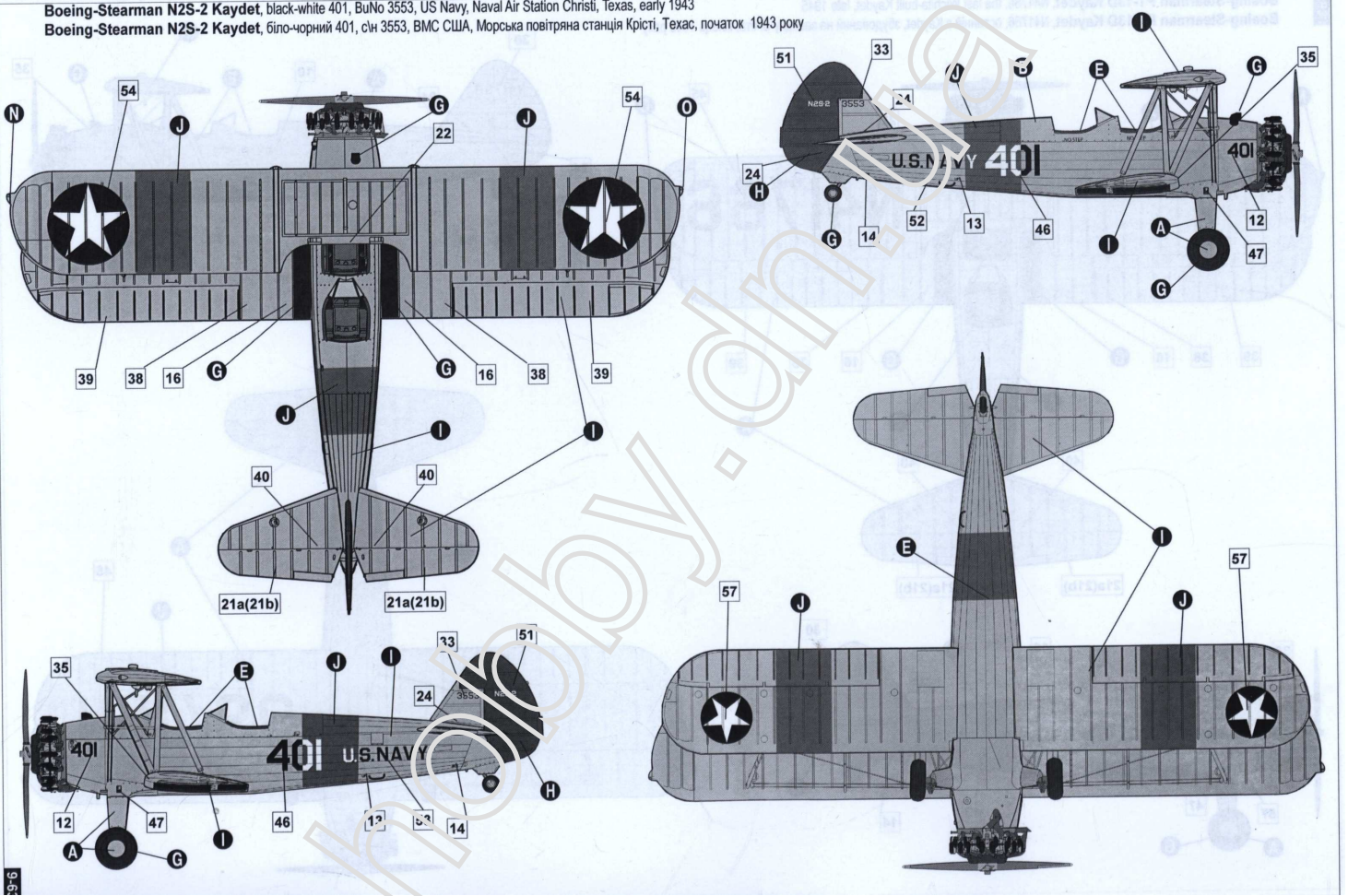

Boeing-Stearman N2S-2 Kaydet, black 207, BuNo 3577, US Navy, unknown Naval Air Station, 1944
Boeing-Stearman N2S-2 Kaydet, чорний 207, с/н 3577, ВМС США, невідома Морська повітряна станція, 1944 рік

Boeing-Stearman N2S-2 Kaydet, black-white 401, BuNo 3553, US Navy, Naval Air Station Christi, Texas, early 1943

Boeing-Stearman N2S-2 Kaydet, біло-чорний 401, с/н 3553, ВМС США, Морська повітряна станція Крісті, Техас, початок 1943 року

Boeing-Stearman PT-13D Kaydet, N41766, the last Wichita-built Kaydet, late 1945
Boeing-Stearman PT-13D Kaydet, N41766, останній з Kaydet, збудований на заводі у Вічїта, кїнець 1945 року

